

Barbara Ratyńska

Dr nauk med. Leszek Wojtulewicz

Przegląd Pruszkowski nr 1, 102-103

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Barbara Ratyńska
Sekretarz PTK-N

Dr nauk med. Leszek Wojtulewicz

Odszedł od nas 6 grudnia 2014 roku i bez przesady można powiedzieć, że pacjenci stracili w osobie doktora troskliwego opiekuna, szczerze zainteresowanego losem chorych. Wrażliwy, troskliwy i wyrozumiały z poczuciem empatii traktował swoją pracę jako powołanie, a nie tylko zawód, toteż wszędzie, gdzie pracował, a pełnił swą służbę w wielu placówkach służby zdrowia, był popularny, otoczony uznaniem wielu pacjentów.

Pruszków był Jego rodzinnym miastem – urodził się w nim i związał na całe życie. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej im. T. Kościuszki został naszym Kolegą, był uczniem Liceum Ogólnokształcącego im. Tomasza Zana i w 1952 roku otrzymał Świadectwo Dojrzałości z wyróżnieniem. Po maturze rozpoczął studia na Akademii Medycznej w Warszawie – Dyplom Lekarza uzyskał w 1958 roku, jeszcze przed ukończeniem studiów założył rodzinę. Poślubił Koleżankę ze studiów, Barbarę, która jako lekarz specjalista psychiatrii została ordynatorem na jednym z oddziałów szpitala w Tworkach.

Leszka wybraną dziedziną medycyny były choroby wewnętrzne i w tej dziedzinie szkolił się otrzymując I stopień specjalizacji w Szpitalu Miejskim w Pruszkowie na oddziale kierowanym przez dr. Edwarda Steffena – juniora, a II stopień uzyskał w 1969 roku w Klinice Gastrologicznej w Warszawie kierowanej przez prof. Edwarda Rużyłło.

Jako specjalista został ordynatorem Oddziału Chorób Wewnętrznych Szpitala Miejskiego w Pruszkowie. Po uzyskaniu w 1975 roku tytułu doktora nauk medycznych był ordynatorem Oddziału Chorób Wewnętrznych szpitala przy ul. Kasprzaka w Warszawie i na stanowisku tym pracował do 1987 roku. W tym samym roku, po uzyskaniu specjalizacji z kardiologii, prowadził Ośrodek Intensywnej Terapii Kardiologicznej przy szpitalu im. Kasprzaka w Warszawie i od 1994 roku był ordynatorem Oddziału Rehabilitacji Kardiologicznej w Instytucie Kardiologicznym w Konstancinie.

W 2000 roku przeszedł na emeryturę, nie zrezygnował z pracy zawodowej w pruszkowskich Spółdzielniach Lekarskich, prowadził też praktykę prywatną. Uprawiał swój ulubiony zawód jeszcze przez 4 lata, potem całkowicie oddał się opiece nad niepełnosprawną żoną, Barbarą, która po wypadku samochodowym wymaga całodobowej opieki. Tę serdeczną posługę pełnił do końca swoich dni.

Wszyscy kiedyś odejdziemy, szkoda każdego życia, bo jest jedyne, niepowtarzalne, ale najbardziej żal jest tych, którzy przez całe swoje życie pomagali potrzebującemu wiedzy i serca człowiekowi. Wielka szkoda, że nie ma już doktora wśród nas.

5 maja zmarła żona Leszka... pochowana obok męża w dniu 6 maja...

